

اپیدمیولوژی جراحات ناشی از حوادث ترافیکی در تهران در سال ۱۳۸۶:

مطالعه‌ای مبتنی بر جمعیت

دکتر سهیل سعادت^۱، دکتر حمید سوری^۲

۱- دانشگاه علوم پزشکی تهران- متخصص اپیدمیولوژی- مرکز تحقیقات ترومای سینا. ۲- دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی- متخصص اپیدمیولوژی- مرکز تحقیقات ارتقای ایمنی و پیشگیری از مصدومیت.

چکیده

مقدمه: روش‌های متفاوتی برای تعیین مصدومیت‌های ترافیکی وجود دارد لیکن هریک با محدودیت‌هایی مواجه هستند. این مطالعه با استفاده از رویکرد مبتنی بر جمعیت که احتمال کم‌شماری در آن کم است، به ارزیابی این مشکل سلامت در جمعیت تهران پرداخته است.

مواد و روش‌ها: ۲۴۸۸ خانوار تهرانی که به‌صورت تصادفی انتخاب شده بودند وارد مطالعه شدند. پرسشگران با مراجعه به محل سکونت ایشان پرسش‌نامه‌ای را که حاوی سؤالاتی در مورد نوع و تعداد وسایل نقلیه موتوری خانواده، سابقه تصادف و جراحی در سال ۱۳۸۶ و مشخصات دموگرافیک اعضای خانواده بود را تکمیل نمودند. مصاحبه‌ها ضبط شده و پس از کنترل کیفیت و تطابق با پروتکل مصاحبه، پاک شدند.

یافته‌ها: نمونه مورد بررسی شامل ۹۱۰۰ شهروند می‌شد. ۱۱۹ مصدومیت و ۳ مورد مرگ ناشی از حوادث ترافیکی در نمونه مورد بررسی یافت شد. در سال ۱۳۸۶ میزان بروز سالیانه کل حوادث ترافیکی در جمعیت مورد مطالعه ۱۳/۱ در هزار (95% CI: 10.8 - 15.6) و حوادث ترافیکی کشنده ۳۳ در صد هزار (95% CI: 6.80 - 96.32) بود. میزان بروز سالیانه مصدومیت ترافیکی برای موتورسواران ۹۵ در هزار بود.

نتیجه‌گیری: این مطالعه مبتنی بر جمعیت، تعداد مصدومیت‌های ترافیکی را حدود ۱۰ برابر بیش‌تر از آمار رسمی به دست داد. این امر نشان می‌دهد که در آمار رسمی، مصدومیت‌های جزئی ثبت نشده و در نتیجه ابعاد مشکل در بخش سلامت کم‌تر از واقع برآورد می‌شود. نیاز به سیستم‌ها پایش دقیق که قادر به کشف اکثریت موارد مصدومیت‌های ترافیکی باشند، احساس می‌شود.

واژگان کلیدی: بروز، ترافیک، تهران، مصدومیت، حوادث.